

HLAS SPOD MNÍCHA

11. 11. – 17. 11. 2019

farský týždenník, číslo 12/2019, ročník I.

Liturgický kalendár

Pondelok	11.11.	Sv. Martina z Tours, biskupa	<i>spomienka</i>
Svätá omša nebude			
Utorok	12.11.	Sv. Jozafáta, biskupa a mučeníka	<i>spomienka</i>
KORYTÁRKY	18. ⁰⁰	Za zdravie a Božiu pomoc pre Milana a Máriu Kováčikovcov	
Streda	13.11.	<i>féria</i>	
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	+ rod. Vasilová, Matušková a Ľaliková	
Štvrtok	14.11.	<i>féria</i>	
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	+ Mária Dančová, 1. výročie	
Piatok	15.11.	Sv. Alberta Veľkého, biskupa a učiteľa Cirkvi	<i>ľubovoľná spomienka</i>
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	Za Božiu pomoc pre Vilmu v chorobe	
Sobota	16.11.	Sv. Margity Škótskej Sv. Gertrúdy, panny	<i>ľubovoľná spomienka</i>
KRIVÁŇ	7. ³⁰	Za veriacich farnosti	
Nedeľa	17.11.	32. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	
KRIVÁŇ	7. ³⁰	Za veriacich farnosti	
KORYTÁRKY	9. ⁰⁰	+ rodičia Gondovci a manžel Štefan	
KRIVÁŇ	10. ³⁰	+ Martin Fekiač, 1. výročie	

Upratovanie kostola:

Kriváň: skupina č. 15, Anna Tkáčová

Korytárky: skupina č. 1, Dobrocká Emília, č.285

ŽIVOT FARNOSTI

Svätá omša v pondelok

V pondelok budem odcestovaný, svätá omša nebude. Preto v stredu bude svätá omša mimoriadne večer.

Rekolekcie - poďakovanie

Ďakujem všetkým, ktorí ste prišli na rekolekčnú svätú omšu minulý štvrtok. Spolubratia kňazi boli milo prekvapení, že napriek pracovnému dňu nás bolo celkom dosť. Osobitne však chcem poďakovať za kostolnícku službu a varenie p. Olinke, p. Evke a obom Aničkám.

Farský Krúžok šikovných rúk

Farský krúžok šikovných rúk bude tento týždeň v stredu od 16.30 hod. do cca 18. - 18.30 hod. Okrem detí pozývame aj rodičov, starších súrodencov a starých rodičov, ktorí by radi s nimi zdieľali radosť z vyrábania. Zuzka mi vravela, aby som v tomto ozname v jej mene poprosil všetkých tých, ktorí by sa chceli spolu s ňou zapojiť do tejto služby deťom, či už pravidelne alebo sporadicky, lebo nápadov je veľa, len ich nestíha sama učiť a isto aj vy máte všelijaké skvelé nápady.

Zbiekra na seminár

Budúcu nedeľu bude celodiecážna zbierka na Kňazský seminár. Ide o podporu našich študentov v nirtianskom seminári.

Moje plány s kostolom do budúca

Na základe vlastného uvažovanie, ako aj na podnet farskej rady a viacerých z vás, rozmyšľám do budúca nad postupným dotvorením interiéru kostola podľa pôvodných plánov. Dôvody, pre ktorý sa chcem na to zamerať, sú:

1. nevyhovujúce osvetlenie
2. vytvoriť mariánsku kaplnku
3. vnieť posvätnosť do svätyne s rešpektom na liturgické predpisy
4. využiť 25. výročie založenia farnosti a posviacky kostola na prehlbenie vzťahu ku kostolu ako k Božiemu, ale aj svojmu domu, najmä u mladšej generácie.

V tomto súvisе chcem avizovať, že v priebehu roka, rešpektujúc vašu finančnú zaťaženosť, občas vyhlásim mimoriadnu zbierku na interiér kostola, ktorú však budem dlhšie dopredu avizovať. Prvú takúto zbierku by som chcel urobiť v Kriváni 15. decembra pri oboch svätých omšiach.

SVÄTEC TÝŽDŇA

Sv. Martin

* 316/317 Sabaria v Panónii, dnes Szombathely, Maďarsko

† 8. november 397 (?) Candes, dnes Candes-Saint-Martin pri Tours, Francúzsko

Atribúty: vojenský plášť, žobrák, hus; zobrazuje sa ako rímsky jazdec na koni alebo ako biskup

Martin sa narodil ako syn vyššieho rímskeho dôstojníka. Na otcovo želanie sa ako pätnásťročný stal vojakom rímskej jazdy v Galii – dnešnom Francúzsku. Za smelosť a statočnosť bol už v mladom veku povýšený na dôstojníka.

Martin mal len 18 rokov, keď sa mu v r. 335 stala pred bránami mesta Amiens táto príhoda:

Martin vyšiel z kasárni a zastal na otvorenom schodisku. Ovíal ho studený jesenný vietor. Nebolo preňho veľkou radosťou pustiť sa teraz na koni do studenej noci, lebo len okolo poludnia sa vrátil z trojdňovej cesty. Napriek tomu ho ani nenapadlo reptáť, pretože rozkaz veliteľa bol preňho zákonom. A napokon, bolo to aj vyznamenanie, že práve jeho poverili úlohou odovzdať dôležité hlásenie.

Zo dvora sa ozvalo fŕkanie koní. Martin celý pookrial. Niekoľkými pružnými skokmi zbehol zo schodov dolu, pričom sa mu vo vetre vzdúval široký dôstojnícky plášť ako lodná plachta. Keď sa zastavil pri svojom koňovi, obstúpilo ho pár vojakov. Oslovil ich:

„Chlapci, ešte dnes v noci musíme zaniest' dôležité hlásenie. Cestou nebudeme rozprávať, ale dbať na riadnu jazdu. Má niekto nejaké otázky?“

„Rozumeli sme,“ odvetil jeden z vojakov. „Ale bude nám dnes riadna zima...“

„Nuž čo, veď máme plášte!“ zasmial sa Martin a rezko sa vyšvihol na koňa. Ostatní ho rýchle nasledovali.

Kopytá koní duneli na nerovnom dláždení mesta Amiens. Keď skupinka jazdcov docválala k mestskej bráne, službukonajúci strážnik ju otváral náhlivo a s chuťou. Volal pritom na vojakov:

„Poznám vás podľa cvalu, chlapci! To môže byť len Martin so svojimi kamarátmi!“

Jazdci prebehli mestskou bránou a ocitli sa v chudobnejšej predmestskej štvrti. Martin však náhle zastavil koňa. Zbadal totiž vo výklenku mestských hradieb starého, trasúceho sa muža, ktorý sa uzimene krčil vo svojom biednom útulku.

„Starký, predo mnou sa nemusíš triasť,“ oslovil ho Martin.

„Netrasiem sa od strachu, veď poznám Martina,“ odvetil bedár.

„Ty ma poznáš?“

„Kto by ťa nepoznal?“

„Tak sa prestaň triasť,“ zamiešal sa do reči jeden z poddôstojníkov, mysliac, že tým Martinovi pomôže ukončiť rozhovor.

„Netrasiem sa od strachu. Je mi zima. A som taký hladný...“

Martin sa spýtal svojich vojakov:

„Máme tu niečo pod zub?“

Jeden z jazdcov hodil starcovi kúsok chleba. Martin vojaka ostro pozoroval.

„Prečo mu nedáš aspoň polovicu?“

Potom si zamrmlal len pre seba:

„To sa ináč robí!“

Na počudovanie všetkých rozviazal Martin šnúrky na svojom červenom dôstojníckom plášti a rýchle vytasil meč. V tme sa zablysla jeho čepeľ a bolo počuť šum trhanej látky

„Pane!“ zvolal jeden z poddôstojníkov. „Veď bude mrazivá noc!“

„Práve preto,“ usmial sa Martin pokojne. „Vari by mal tento starec zamrznúť?“

A hodil bedárovi polovicu svojho teplého plášťa. Zvyšok si omotal okolo ramien, pobodol koňa ostrohami a prekvapeným vojakom nezostalo nič iné, len ho nasledovať rýchlym cvalom

Starý muž hľadel za nimi s úžasom. V chudých rukách váhavo mrvil vzácnu červenú látku, ktorá preňho znamenala nesmiernu cenu – cenu láskavého súcitu.

Legenda hovorí, že v noci mal Martin sen, v ktorom videl Ježiša Krista, odetého do polovice svojho plášťa. A počul tieto slová: „Týmto plášťom ma prikryl ešte nepokrstený Martin!“

Ako 23-ročný prijíma Martin krst a o 15 rokov opúšťa vojsko, aby sa zasvätil Božej službe. Neskôr ho biskup Hilarius z Poitiers vysväti za kňaza.

Vstupom do Cirkvi sa začína pre Martina nové životné obdobie – obdobie nepochopenia zo strany rodičov, obdobie prenasledovania za vieru, ale aj obdobie lásky, ktorú Martin preukazoval všetkým núdznym.

V roku 371 bol vysvätený za biskupa mesta Tours. Jeho srdce celé patrilo chudobným, o ktorých sa s láskou staral.

Svätý Martin mal už od mladosti vypestovaný cit pre videnie potrieb svojich blížnych. Ľudia ho mali pre túto jeho lásku tak radi, že len v severnom Francúzsku je dnes 3500 kostolov zasvätených jeho menu. Martinov príklad je skutočne príťažlivý do dnešných čias.

Teraz je možno módnejšie byť drsným, tvrdým sebcom, ktorý považuje každú pomoc či službu inému za slaboštvu. No never tomuto pomýlenému „ideálu“. Opravdivo veľký človek – to je človek lásky, akým bol aj sv. Martin. Skúsme robiť takéto drobné skutky lásky blížnym počas nasledujúceho týždňa. A keď to nebude ľahké, spomeňme si na Martina a na to, že pravá láska v službe vždy niečo stojí. Tak z nás môžu rásť skutoční kresťania.

*S prianím požehnaného týždňa
Ján Krajčík, váš farár*